

Ασκητές μέσα στον κόσμο (Ιερόν Ησυχαστήριο «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος», Άγιον Όρος)

Categories : [BIBΛΙΑ](#)

Date : 14 Οκτωβρίου, 2008

Κεντρική - αποκλειστική διάθεση του βιβλίου έχει το Ιερόν Ησυχαστήριο «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος» Τ.Κ. 630 88 Μεταμόρφωσις Χαλκιδικής. Τηλ. 23750.61-592
Φαξ: 23750.61-103

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΣΚΗΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ

1. [Πατήρ Βασίλειος, ο θαυματουργός](#)
2. [Άγιος Ιωάννης, ο νέος ελεήμων](#)
3. [«Ελέναμπα», η προορατική](#)
4. [Πρεσβυτέρα Κυριακή Γ. Τσιτουρίδου](#)
5. [Πατήρ Ηλίας Διαμαντίδης, ο μυροβλύτης...](#)
6. [Παπα-Γιάννης, ο εξορκιστής](#)

7. [Κωνσταντίνος Σωτηρίου](#)
8. [Σωτήριος Βακουφτσής](#)
9. [Νικόλαος Σαββούδης](#)
10. [Βαΐα Γεωργαννάκη](#)
11. [Αθήνα Σγούρου](#)
12. [Παπα-Βασίλειος Τρομπούκης](#)
13. [Σοφία Σαμαρά](#)
14. [Τατιανή Σαββίδου](#)
15. [Ο κοσμοκαλόγηρος Δημήτριος, ο καλυβίτης](#)
16. [Γερόντισσα Άννα](#)
17. [Πατήρ Ευστράτιος Παπαχρήστου](#)
18. [Γιαννούλα Θάνου](#)
19. [Λαμπρινή Βέτσιου](#)
20. [Κέτη Πατέρα](#)

ΕΝΟΤΗΤΑ Β' - ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

[Διάσωση Ευαγγελίου](#)

[Θεραπεία κωφάλαλης Τουρκάλας](#)

[Ο άγιος Προκόπιος τον πήρε στο άλογό του](#)

[Γυναίκα προορατική](#)

[Τήρηση αργίας Κυριακής](#)

[Τιμή στις εορτές](#)

[Η Παναγία έδιωξε την θανατηφόρο γρίπη](#)

Ο άγιος Γεώργιος ελευθερώνει αιχμάλωτο

[Κατά την πίστη και τα θαύματα](#)

[Επτάκις εσώθη](#)

[Ο άγιος Χαράλαμπος κατέπαυσε το θανατικό](#)

[Λαϊκοί ασκητές στο Άγιον Όρος](#)

Εμφάνιση της Παναγίας στο Αλβανικό μέτωπο

[Τιμωρία βλασφήμου](#)

[Αγάπη προς όλους](#)

[Ονειδισμός ανεξομολογήτου](#)

Τα τάματα πρέπει να εκπληρώνονται

[Τα τέλη των δικαίων](#)

[Διόρθωση βλασφήμου](#)

Ασπάσθηκε τα πόδια του Χριστού

Έμαθε να διαβάζη υπερφυσικά

[Αποκάλυψη κρυμμένης εικόνας](#)

Επιστροφή από την άλλη ζωή

["Λύτρον ψυχής ανδρός ο ίδιος πλούτος"](#)

[Διάβαζε και εφάρμοζε το Ευαγγέλιο](#)

Μεταμορφωμένος διάβολος παρακωλύει ιερέα

Αδολεσχία ευχής και Ψαλτηρίου

[Ο ευλογημένος Συμεών](#)

[Η θεόθεν κλήση στην χριστιανική πίστη ενός Μουσουλμάνου](#)

Άβρεχτοι σε κατακλυσμό

Οι προσκυνητές του Παναγίου Τάφου

Η Παναγία θέλει να τιμούμε το "Άξιόν εστιν"

"Χριστός ανέστη και δαίμονες φρίττουσι"

[Γυναίκα πιστή αλλοίωσε τον άνδρα της](#)

[Η δύναμη του Σταυρού](#)

Πιστή άχρι θανάτου

Δαιμονικό ράπισμα

Προσευχόταν μετέωρη

Έλαμψε το πρόσωπό της

[Αντιμισθία ελέους προς τους κεκοιμημένους](#)

Τον κοινώνησαν οι άγιοι Ανάργυροι

Ο διάβολος στην τηλεόραση

Αγόγγυστης υπομονής ευωδιά

[Ο διάβολος δεν θέλει τον εκκλησιασμό](#)

[Μικρός με διορατικό χάρισμα](#)

Ασκητές μέσα στον κόσμο, τόμος Α', Αγίου Όρους 2008, σσ. 382.

Το βιβλίο αυτό, που εξεδόθη αρχές του 2008, αποτελεί μια ξεχωριστή παρουσία μέσα

στην πληθωρική παραγωγή θρησκευτικών βιβλίων τα τελευταία χρόνια στην πατρίδα μας. Πρόκειται για συναγωγή είκοσι βιογραφιών αγιασμένων ψυχών, κληρικών και λαϊκών, που έζησαν και αγωνίσθηκαν τον καλόν αγώνα τού Χριστού από τα μέσα περίπου του 19ου αιώνας μέχρι και το τέλος του 20ού. Στο βιβλίο περιλαμβάνονται επίσης 45 «θαυμαστά και διδακτικά περιστατικά» της ίδιας περιόδου.

Απ' όσο ξέρουμε, το σύνολο σχεδόν των βιογραφουμένων εδώ αγίων μορφών για πρώτη φορά παρουσιάζεται στο ευρύ κοινό.

Το σημαντικό όμως, που καθιστά το βιβλίο πραγματικό εντρύφημα φιλαγίων αναγνωστών, είναι το ύφος και ήθος της αφηγήσεως, στα χνάρια των παλαιών σεμνών και λιτών συναξαρίων. Τα συναξάρια τού βιβλίου αποπνέουν άρωμα παρόμοιο με εκείνο αντιστοιχών συναξαριακών συγγραφών τού μακαριστού αγίου Γέροντος Παΐσιου του Αγιορείτου.

Αξίζει ο κατά Χριστόν έπαινος στην Αγιορείτικη Καλύβη, η οποία είχε την πρωτοβουλία και την ευθύνη της συγκεντρώσεως των στοιχείων από αξιόπιστους μάρτυρες και της επεξεργασίας τών στοιχείων αυτών.

Την κεντρική - αποκλειστική διάθεση του βιβλίου έχει το Ιερόν Ησυχαστήριον «Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος» Τ.Κ. 630 88 Μεταμόρφωσις Χαλκιδικής. Τηλ. 23750.61-592 Φαξ: 23750.61-103.

Τα έσοδα από την πώληση του βιβλίου θα διατεθούν -όπως αναφέρεται στη σ. 4 του βιβλίου- «για ένα λιθαράκι στο Ναό του Σωτήρος μας Χριστού», «όταν οι υπεύθυνοι ευθυμηθούν να πραγματοποιήσουν το λησμονημένο και ανεκπλήρωτο τάμα του Έθνους και αρχίση η ανοικοδόμηση του Ναού».

(Βιβλιοπαρουσίαση, Περιοδικό «Παρακαταθήκη»)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Στο νοητό στερέωμα της Εκκλησίας μας πολλοί υπέρλαμπροι αστέρες, δηλαδή γνωστοί άγιοι, ανήκουν στην τάξη των λαϊκών. Εκτός από τους μάρτυρες και τους νεομάρτυρες, που στην πλειονότητά τους ήταν λαϊκοί, υπάρχουν και πολλοί λαϊκοί άγιοι.

Η αγιότητα, λοιπόν, δεν είναι προνόμιο και αποκλειστικότητα των μοναχών και των ιερωμένων, αλλά δυνατότητα κάθε χριστιανού που έχει πίστη ορθή, μετάνοια και αγωνιστικό φρόνημα.

Στην ιστορία της Εκκλησίας μας βλέπουμε ότι μετά την κατάπαυση των διωγμών, οι θερμότεροι χριστιανοί δεν αρκέστηκαν στην απλή τήρηση των εντολών μέσα στον

κόσμο αλλά εξήλθαν στην έρημο επιδιώκοντας το μαρτύριο της συνειδήσεως, την αδι-
άλειπτη προσευχή και την ευαγγελική τελειότητα. Έτσι δημιουργήθηκε η τάξη των
μοναχών.

Ο τρόπος της ζωής τους απετέλεσε πρότυπο για τους ευλαβέστερους λαϊκούς. Έγιναν
φως και παράδειγμα για τους αγωνιζόμενους μέσα στον κόσμο χριστιανούς, με
αποτέλεσμα να δημιουργηθή μία ασκητική παράδοση που είχε αφετηρία τους μο-
ναχούς της ερήμου και που εμπνεόταν και ενισχυόταν από το άφθαστο παράδειγμά
τους.

Την παράδοση αυτή, δηλαδή αυτόν τον ασκητικό τρόπο ζωής, την μετέδιδαν οι γονείς
στα παιδιά τους φυσικά και αβίαστα με το παράδειγμά τους.

Κατά συνέπεια η ορθόδοξη οικογένεια, η «κατ' οίκου Εκκλησία», υπήρξε ο φύλακας, ο
φορέας, το σχολείο αυτού του ευαγγελικού και ασκητικού τρόπου ζωής. Συνήθως
πίσω από κάθε Αγιο υπήρξε και μία αγία μητέρα που γαλούχησε με τα ορθόδοξα
ασκητικά νάματα τον υιόν της.

Η παράδοση γενικά αποτελεί την μνήμη του λαού και από τις καθαρώτερες μορφές
της είναι η ορθόδοξη ασκητική. Αυτή είναι το γόνιμο και καρποφόρο έδαφος που
βλάστησε άνθη πάντερπνα και ευωδέστατα κρίνα, τους εν τω κόσμω ασκητές που αν
και αγωνίστηκαν μέσα στους πειρασμούς της κοινωνίας έφθασαν όμως σε μέτρα
πνευματικά, πολλοί δε και αγίασαν. Και αυτό το άρωμα της λαϊκής ασκητικής και
ευλαβείας φθάνει μέχρι τις μέρες μας, εφ' όσον υπάρχουν πολλοί τέτοιοι ασκητές
που και σήμερα παρ' όλες τις δυσκολίες, κατορθώνουν να ζουν ανώτερη πνευματική
ζωή, παρόμοια με την μοναχική.

Από αγάπη και ευλάβεια προς αυτές τις χαριτωμένες ψυχές και από νοσταλγία προς
αυτό το πατερικό πνεύμα που ήταν διάχυτο παλαιότερα, παρουσιάζεται η παρούσα
συλλογή που αποτελεί τον Α' τόμο (αργότερα θα εκδοθή και Β' τόμος). Περιλαμβάνει
στο πρώτο μέρος Βιογραφίες εναρέτων και ασκητικώς βιωσάντων λαϊκών, μιας
μοναχής εξ εγγάμων, και εγγάμων ιερέων, διότι και αυτοί έζησαν μέσα στον κόσμο
και αντιμετώπισαν τους ίδιους πειρασμούς. Η έκταση των κεφαλαίων διαφέρει
κυρίως λόγω ελλείψεως άλλων στοιχείων και δεν είναι ανάλογη με την αρετή των
βιογραφουμένων. Παρατίθενται με χρονολογική σειρά με βάση την ημερομηνία της
κοιμήσεώς τους.

Στο δεύτερο μέρος καταγράφονται μεμονωμένα θαυμαστά και διδακτικά περιστατικά
αναφερόμενα σε αγώνες, αρετές και καταστάσεις υψηλές κάποιων ασκητών
εναρέτων που έζησαν μέσα στον κόσμο. Ακόμη και σε θεϊκές επεμβάσεις δια των
οποίων ο Θεός ωδήγησε σε μετάνοια καλοπροαίρετες ψυχές ή άλλες έσωσε από
κινδύνους.

Όλοι οι αναφερόμενοι, έκτος ελαχίστων του δευτέρου μέρους, ανήκουν πλέον στην
θριαμβεύουσα Εκκλησία. Αναφέρονται επώνυμα και δύναται να ελεγχθή η ακρίβεια
των γραφομένων. Μερικούς είχαμε την ευλογία να τους γνωρίσουμε και να ωφε-

ληθούμε. Τους άλλους γνώρισαν αξιόπιστοι μάρτυρες και τους βιογράφησαν. Θαυμάσαμε τον αγώνα τους και παραδειγματιστήκαμε από την υψηλή τους πολιτεία.

Οι βιογραφούμενοι έζησαν σε διαφορετικά μέρη της Ελλάδος και του εξωτερικού και σε διαφορετικές εποχές από την Τουρκοκρατία μέχρι σήμερα, ήταν διαφορετικής ηλικίας, φύλου και καταστάσεως (κληρικοί ή λαϊκοί, οικογενειάρχες ή κοσμοκαλόγηροι) και είχε ο καθένας απ' αυτούς τον χαρακτήρα του και τον προσωπικό του αγώνα αλλά είχαν όμως μεταξύ τους και κάποια κοινά χαρακτηριστικά: Πίστη δυνατή και μεγάλη αγάπη στον Χριστό. Αυτά τους παρακινούσαν στην τήρηση των θείων εντολών και σε μεγάλους ασκητικούς αγώνες (νηστείες εξαντλητικές, αγρυπνίες κάθε νύχτα, μετάνοιες και προσευχές). Είχαν επίσης ευλάβεια και δεν έλειπαν από την Εκκλησία. Ήταν πολύ ελεήμονες αν και πάμφτωχοι. Ήταν ανθεκτικοί στους πειρασμούς και υπομονετικοί στις δοκιμασίες, συγχωρητικοί στις αδικίες και δοξολογητικοί στις θλίψεις. Όμως είχαν απλότητα, ταπείνωση, αλλά για τον εαυτό τους καμιά ιδέα' πίστευαν ότι είναι οι τελευταίοι, ότι δεν ξέρουν τίποτε και ότι δεν κάνουν τίποτε. Συνήθως ήταν αγράμματοι ή ολιγογράμματοι. Είχαν λίγες γνώσεις αλλά πολλά βιώματα.

Έζησαν βέβαια και στην κυριολεξία ασκητικά, γι' αυτό μπορούμε να τους ονομάσουμε ασκητές, αλλά και διότι ήταν πραγματικοί ασκητές και με την γενικώτερη έννοια. Ασκητές της υπομονής, της αγάπης, της ταπεινοφροσύνης και τρόπον τινά ασκούσαν όλες τις αρετές. Είχαν σε κάποιο μέτρο την δικαιοσύνη των δικαίων της Παλαιάς Διαθήκης, το μαρτυρικό φρόνημα των αγίων μαρτύρων, βιώνοντας το αναίμακτο μαρτύριο της συνειδήσεως, την απέραντη υπομονή στις δοκιμασίες και την σιωπηρή και βιωματική ομολογία πίστεως, ιδιαίτερα στην σύγχρονη εποχή της αποστασίας, μαζί με την ασκητικότητα των οσίων Πατέρων της ερήμου. Τα έργα τους, περισσότερο από τα λόγια τους, κηρύττουν στους άλλους τον Θεό και την Βασιλεία Του και παρακινούν σε μετάνοια και αγώνες.

Μερικοί, όπως θα φανή, αξιώθηκαν διορατικού και προορατικού χαρίσματος κατά ανάγκη και κατά περίπτωση. Άλλοι με την ταπεινή και δυνατή προσευχή τους έκαναν θαύματα. Ιερείς απλοί με μεγάλη χάρη θεράπευαν και έβγαζαν δαιμόνια. Κάποιοι έγιναν θεωροί του ακτίστου φωτός, είδαν Αγίους, την Παναγία, τον ίδιο τον Χριστό, μέσα στην απλότητα και στην καθαρότητά τους. Τέλος, άλλοι τιμήθηκαν με ευωδία και αφθορία του λειψάνου τους μετά την ανακομιδή.

Ουδεμία σχέση έχουν τα θεϊκά χαρίσματά τους με τα σημεία που κάνουν οι μάγοι και οι πλανεμένοι ψευδοεξορκιστές. Άλλα είναι τα σημεία της χάριτος και άλλα τα δαιμονικά σημεία. Όπως λέγει ο Κύριος, από τον καρπό τους διακρίνονται. Έτσι οι αναφερόμενοι ασκητές είναι ταπεινοί και αφιλάργυροι. Ζητούν την δόξα του Θεού και το καλό των ανθρώπων. Μεταδίδουν χαρά, ειρήνη, ευλογία, παρηγοριά και όχι ταραχή, σύγχυση και φόβο. Είναι μεγάλοι στην απλότητά τους και ταπεινοί στα

πνευματικά τους κατορθώματα. Για τους πολλούς είναι άσημοι και περιφρονημένοι, αλλά «ο Θεός εξελέξατο τους πτωχούς του κόσμου πλουσίους εν πίστει και κληρονόμους της βασιλείας Του» (Ιακ. β', 5). Αυτοί είναι τα μωρά και εξουθενημένα του κόσμου, οι αφανείς στύλοι που στηρίζουν την οικουμένη, το φως και το άλας του κόσμου. Οι απλές ψυχές τους έγιναν οίκοι της χάριτος και θησαυροφυλάκια όλων των πνευματικών αξιών. Μέσα στην ζωή και στο πιστεύω αυτών των ανθρώπων υπάρχει όλη η ορθόδοξη θεολογία, όλες οι αξίες και τα ιδανικά του Γένους μας. Στα πρόσωπα και στον αγώνα αυτών των ταπεινών ψυχών προβάλλεται και αναδεικνύεται η ορθόδοξη παράδοσή μας, το μεγαλείο της πίστεώς μας, Αυτός ο ίδιος ο Χριστός, ο ενεργών και λαλών δι' αυτών και χαριτώσας αυτούς. Αν και χαρισματούχοι, εξομολογούνται, υπακούουν και καθοδηγούνται από τους ιερείς. Έτσι θέλει ο Θεός και αυτή είναι η τάξη της Εκκλησίας μας.

Δεν είναι μόνο θαυμαστά και ωφέλιμα για μας τα πνευματικά τους επιτεύγματα, αλλά μας μεταδίδουν και ένα άλλο πνεύμα και μια διαφορετική νοοτροπία από την δική μας. **Εμείς θέλουμε να κερδίσουμε τον παράδεισο αλλά να έχουμε και όλες τις ανέσεις σ' αυτήν την ζωή**, ενώ αυτοί είχαν τόση αγάπη για τον Χριστό, που έκαιγε τα κοσμικά και αμαρτωλά. **Εμείς χωρίς θυσίες και με λίγο κόπο θέλουμε να σωθούμε**, αυτοί θυσίασαν τα πάντα για τον Χριστό και μερικοί έφθασαν στο κατά προαίρεση μαρτύριο. Με λίγα λόγια οι βιογραφούμενοι ασκητές είναι οδοδείκτες για την βασιλεία των ουρανών. Μας δείχνουν τον δρόμο για την αγιότητα που οι ίδιοι εβάδισαν. Πιστοποιούν ότι και σήμερα μπορεί κανείς να αγιάση και μέσα στον κόσμο. Ο Χριστός έχει σε κάθε εποχή τους εκλεκτούς Του. Και σήμερα ευτυχώς δεν λείπουν και εξ αιτίας των Αγίων υπάρχει ακόμη ο κόσμος.

Η πνευματική τους κατάσταση επέδρασε αθόρυβα στο οικογενειακό και συγγενικό περιβάλλον, στον περίγυρό τους. Έχοντας χάρη και παρρησία ενώπιον του Θεού, όσο ζούσαν βοήθησαν πολλούς να μετανοήσουν και να πιστέψουν στον Θεό. Αλλά βοηθούν και μετά την κοίμησή τους, διότι η ευσπλαχνία του Θεού δυσωπείται από τις ευχές των προγόνων και μακροθυμεί για την μετάνοια και την σωτηρία των απογόνων. Ο Θεός έναν ολόκληρο λαό, τον Ιουδαϊκό, τον ευσπλαχνίσθηκε για την αρετή του προγόνου τους θεοπάτορος Δαβίδ. «Και ουκ ηθέλησε Κύριος διαφθείραι τον Ιούδαν δια Δαβίδ τον δούλον αυτού» (Δ' Βασ. η', 19).

Επηρεάζει η πνευματική τους κατάσταση ακόμη και την φύση, όπως αναφέρει ο ψαλμωδός: «Έθετο (Κύριος) έρημον εις λίμνας υδάτων και γην άνυδρον εις διεξόδους υδάτων» (Ψαλμ. ρστ', 35). Δηλαδή την έρημο και άνυδρη γη ο Θεός την κάνει καρποφόρο, γιατί δίνει την ευλογία του μέσω και χάριν των καλών ανθρώπων, ενώ την καρποφόρο την μεταβάλλει «εις άλμην, από κακίας των κατοικούντων εν αυτή» (Ψαλμ. ρστ', 34).

Ο άνθρωπος χωρίς πίστη μοιάζει με τυφλό παραπαίοντα στο σκοτάδι. Κοινωνία χωρίς αξίες και ιδανικά είναι σώμα άψυχο που αποσυντίθεται. Σήμερα πολλοί χωρίς την πίστη «εξάπινα εξέλιπον, απώλυντο δια την ανομίαν αυτών» (Ψαλμ. οβ', 19). Η

κοινωνία μας δυστυχώς παρουσιάζει σημάδια αποσυνθέσεως και αυτοκαταστροφής. Ποιά είναι η αιτία όλων των κακών; «Διότι ουκ έστι Κύριος ο Θεός μου εν εμοί, εύροσάν με τα κακά τούτα» (Δευτ. λα', 17), απαντά ο προφητικός λόγος. Πολλοί προτείνουν διάφορες θεραπείες. Όμως **μια καινούργια κοινωνία μόνο με καινούργιους (ανακαινισμένους εν Χριστώ) ανθρώπους μπορεί να υπάρξει**. Το πνεύμα που ζωοποιεί, διατηρεί και σώζει τον άνθρωπο και το Γένος μας, είναι η εν μετανοία βίωση της ορθοδόξου πίστεώς μας. Αυτήν την αλήθεια αποδεικνύουν περίτρανα με την ζωή τους οι βιογραφούμενοι ασκητές.

Αν και έζησαν σε δύσκολες εποχές και αντιμετώπισαν πολέμους, προσφυγιά, κατοχή, πείνα και διωγμούς, κατώρθωσαν όχι μόνο να τα ξεπεράσουν όλα και να "ζήσουν εκ πίστεως", αλλά επειδή είχαν την ευλογία του Θεού στην ζωή τους ήταν άγνωστα γι' αυτούς αυτά που χαρακτηρίζουν σήμερα την κοινωνία μας: Τα άγχη, οι ψυχασθένειες, τα ναρκωτικά, τα διαζύγια, οι εκτρώσεις, τα πάχη και οι διαιτολογίες, η έλλειψη νοήματος και σκοπού στην ζωή, οι απογοητεύσεις και αυτοκτονίες.

Οι βιογραφούμενοι δεν είναι λείψανα ευσεβούς παρελθούσης εποχής αλλά έμψυχες, καθαρές και χαριτωμένες εικόνες του Αρχετύπου, που μεταφέρουν σ' εμάς την Χάρι και την ευλογία του Θεού, και γι' αυτό είναι άξιοι προς μίμηση.

Σήμερα ιδιαίτερα έχουμε ανάγκη από τέτοια φωτεινά παραδείγματα. Τώρα που διαμορφώνεται ένας άλλος τύπος άνθρωπου, φίλαυτου και εγωκεντρικού, η προβολή και η μίμηση αυτών των χαριτωμένων ψυχών θα βοηθήσει να τουωθή η λαϊκή ασκητική παράδοσή μας, ώστε βιώνοντάς την να επανέλθωμε στο αρχέγονο και πρωτόκτιστο κάλλος, και να αναζωογραφήσουμε την αληθινή εικόνα του ανθρώπου, που δυστυχώς βρίσκεται συγκεχωσμένη στα πάθη και τις δικαιολογίες ημών των σημερινών σαρκικών ανθρώπων. Γένοιτο.